

USKYLDENS TID ER FORBI

Foto: Isak Hoffmeyer

BLOD VIL HAVE BLOD er første bog i en serie om den dansk fødte, amerikansk uddannede retsantropolog og knogleekspert Linnea Kirkegaard, der nærmest ved et tilfælde havner i Danmark, hvor hun får job på Retsmedicinsk Institut i København.

Hvor kommer jeres hovedperson fra? Linnea Kirkegaard er jo ikke en helt almindelig hovedperson?

Karen: Linnea er en fagnørd, der synes, at retsantropologi er det mest spændende i hele verden. Hun har haft lyst til at beskæftige sig med knogler og det menneskelige skelet allerede fra hun var helt lille. Hendes fag er hendes drivkraft. Og den er enorm.

Hendes arbejde virker makabert, når hun står og roder i rådne lig i massegrave, hvor uskyldige er blevet henrettet og glemt. Men formålet er jo at give ofre og ukendte skæbner deres værdighed og menneskelighed tilbage. Det kræver en vilje og en determination, men det har måske også nogle personlige konsekvenser undervejs, og det gør selvfølgelig også, at Linneas egen historie er interessant at udforske.

Som historien skrider frem, bliver Linnea

tvunget til at erkende, at hun nok også har brug for at have andre mennesker tæt på sig. Noget, hun måske aldrig rigtig har haft.

På mange måder er arbejdet den eneste konstans i hendes liv. Hun er i midten af 30'erne og vokset op i en dansk diplomatfamilie rundt omkring i verden. Altid på vej til et nyt sted i Afrika eller Østen. Og som voksen gælder det også for hendes forhold til familie og kærester.

Hun en slags outsider i København, fordi hun netop ikke rigtig hører til og nogle gange nok er lidt mere interesseret i knogle rester end i de levende mennesker, men det er også noget, der er med til at gøre hende cool, synes vi. Og så besidder hun både den indfødtes intime viden og den fremmedes anderledes blik på tingene. Hun er ikke så bundet af, hvordan "man" plejer at gøre.

Selve plottet i BLOD VIL HAVE BLOD trækker tråde til Danmarks krigsdeltagelse i Irak og til internationale gangstermiljøer. Er det vigtigt for jer, at handlingen i spændingsromanerne om Linnea Kirkegaard skal udspille sig internationalt?

Benni: Nogle gange føles det, som om Danmark pludselig vågnede op efter Muhammed-krisen og krigsdeltagelsen i Afghanistan og Irak og opdagede, at vores selvbillede ikke længere svarede til den virkelighed, vi levede i. Det er længe siden, Danmark var et lille, beskyttet eventyrland, der ikke agerede på den internationale arena eller hvis handlinger ikke havde konsekvenser langt uden for landets grænser.

Så vi havde allerede fra begyndelsen et dogme, om at det internationale aspekt skulle være dominerende i bogen. Ikke så meget på grund af den banale indsigt, at kriminalitet ikke kender til grænser, men mere for at afspejle det nye Danmark, som litteraturen og kunsten ellers har været noget sen til at skildre.

Uanset hvad ens holdning til dansk krigsdeltagelse måtte være, så er det en fundamental forandring, at vi pludselig hører til blandt de krigsførende nationer. Uskyldens tid er forbi, og det må en moderne krimi tage til sig.

Romanen handler også om smugling og salg af genstande med kulturarvsværdi. Hvor meget af det I skriver har hold i virkeligheden?

Benni: Hvis alle muséer i den vestlige verden skulle levere de genstande tilbage, som var blevet taget fra de steder i specielt Middelhavsområdet og Mellemøsten, hvorfra vores kultur har sine rødder, så ville det blive nogle slemt tomme museumslokaler.

En god krimi skal tage afsæt i virkeligheden, og det forpligter. Handel med illegalt kulturarv lyder ikke som noget alvorligt, men faktisk er det en af de hurtigst voksende og mest profitable dele af den organiserede

kriminalitet. Og selv om Danmark netop har underskrevet en international aftale, der skal dæmpe op for problemet, er der stadig lang vej igen.

Der gik ikke mere end et par timer efter den amerikanske erobring af Bagdad, før plyndringen af Nationalmuseet var i gang, og det samme gjaldt udgravninger omkring fx Babylon og resten af Irak. De stjålne ting forsvinder for altid eller mister i bedste fald deres betydning. En arkæologisk genstand taget ud af sin sammenhæng kan intet fortælle om sin tid og er dermed ødelagt for altid. Vi berøves vores kulturarv af os selv, når vi handler med illegalt udførte antikviteter.

Og så er der lige den detalje, at profitten kan havne hos terrorgrupper, der derefter kan gå ud og investere i våben. Heller ikke en rar tanke.

Vil I afsløre, hvorfor bogens titel er BLOD VIL HAVE BLOD?

Karen: "Blod vil have blod" er et citat fra Shakespeares *Macbeth*, som jo er den ultimative tragedie, hvor den ene blodige udåd fører den næste med sig og til sidst bliver de overambitiøse hovedpersoners endeligt. Når man læser vores roman, vil man også kunne se, at vi på et meget overordnet plan har ladet os inspirere af grundhistorien i *Macbeth*.

Ved I allerede nu, hvad den næste bog i serien skal handle om?

Karen: Ja, vi er faktisk i fuld gang med at skrive på næste roman om Linnea Kirkegaard. Hun har et par blinde punkter i sin fortid, bl.a. i forbindelse med farens død, som hun har brug for at få kastet lys over, og det kommer nok til at tage os to-tre romaner at få udfoldet hele hendes historie.

Bind to åbner med et piratangreb ud for den somaliske kyst og mordet på en vinterbader ved Helgoland i København. Så må vi se, hvordan det kommer til at hænge sammen ...